

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۱/۰۱

عبدالغفور لېوال

له پوهې او پوهانو ویره

ولې؟

له پوهې و پوهانو څخه د واکمنو ویره نوي نه ده. له ډېرو لرغونو زمانو څخه گن داسې روايتونه راپاتې دي، چې مستبدو واکمنو د خلکو پوهېدل د خپلو واکمنيو د زوال په مانا انگېرل او هڅه يې کوله خلک بې خبره او ناپوهه وساتي.

عجيبه دا ده، چې د بنځمنو له پوهنې څخه دا ويره دوه چنده زياته وه او لا هم ده. مستبد واکمن له پخوا دې ته متوجه وو، چې د بنځو پوهه د باخبره او پوهو نسلونو د زياتېدو لامل گرځي. د ټولنيز ساينس پر بنسټ د بنځمنو پوهه او له علمي مسايلو خبرېدل په ټولنه کې د پوهې د خپرېدو بهير چټکوي او له دې نظره مضاعفه او متضاعده پراختيا رامنځته کوي. د بنځو زدکړه ټوليز او ټولنيز تفکر په خپل توان کې ضربوي او پوهه داسې په چټکۍ خپرېږي، لکه د سرې اور.

پوه پيداگوژيکه نظريه:

روزنپوهان فکر کوي، چې د نارينه وو پوهېدل، پوهول او زده کړه په دې مانا ده، چې خلک په پوهنې پسې ځي. خو که بنځي په پوهنو سنبال شوي، دا په دې مانا ده، چې پوهنه په خلکو پسې کورته راغلي ده. د تاريخ په اوږدو کې ټولو مستبدو، بنسټ پالو يا پر مذهبي افراط ولاړو واکمنيو د پوهنې او په تېره بيا د بنځينه زدکړو په وړاندې مخالفت او حساسيت ښوولی. لامل يې نه فرهنگي - دوديز دی، نه اخلاقي - مذهبي، بلکې اصلي او حقيقي لامل يې د خلکو له شعوري وينتيا او روښانتيا څخه د واکمنو ويره او ډار دی.

مټبه علوم (رياضيات، فيزيک، بيولوژي، جغرافيه، کيميا او نور) د طبيعت په اړه تفکر ته لاره هواروي او بشري علوم د ټولنيز نظم بنسټونه پياوړي کوي. د علومو ځانگړنه دا ده، چې نوي کېدونکي Renewable او په ورځېدونکي Updatable دي او هره ورځ د نويو تجربو او موندنو پر بنسټ نويو پايلو ته رسېږي. هغوی چې په ولاړو، ډېره شويو (متحجرو) او ساکت و صامت نظريو باورمن دي، د مټبه علومو له دغې نوي کېدونې ځانگړنې څخه سخته کرکه او ويره لري.

په ۱۵۱۲ ميلادي کال کې پولنډي - جرمني پوه نيکلاس کوپرنیک دا نظريه وړاندې کړه، چې زمکه پر لمر راڅرخي، کاتوليکي کليسا د دې نظريې پلويان وځپل. شاوخوا سل کاله روسته ايټاليایي پوه، گاليلو، چې د شمسي نظام حقيقت او د کوپرنیک نظريه يې د خپل جوړکړي تلسکوپ په مرسته ثابته کړې وه، د کاتوليکي کليسا له خوا محکمه شو، نږدې و محکمه حکم وکړي، چې گاليلو ژوندی په اور کې وسپزل شي، خو ده له خپلې نظريې رسماً توبه وایستله، گن شمېر پوهان په دې باور دي، چې د گاليلو علمي موندنې د مسيحي اروپا په زرو باورونو کې درزونه رامنځته کړل. که څه هم گاليلو توبه وایسته، خو هماغسې چې زمکه پر لمر راڅرخېده او شمسي نظام يو علمي حقيقت و، هماغسې خلک تفکر ته اړ شول او په دې پوه شول، چې په گڼو برخو کې کليسا او په کليسا پورې تړلې واکمنۍ پېرۍ پېرۍ دوی ته دروغ ويلې دي. گاليلو توبه وایسته، خو په خپله علمي موندنه يې د کليسا زرکلنې واکمنۍ ته د پای ټکی کېښود.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خیر و لولی

د کلیسا او له هغې سره تړلیو اروپایي مستبدو واکمنیو لمن پوهني ورتوله کړه. نوي اروپا نه صلیبي جگړو رامنځته کړي او نه هم خپلمنځي څوسوه کلنو جنگونو. رېنېسانس يا بیاوینښندنه د علمي، فرهنگي او هنري انقلابونو په پایله کې رامنځته شوه. د بشریت همدغه ځلانده تجربه بس ده، چې مستبدي او متحجرې واکمنی له پوهې او پوهانو څخه د مرگ تر بریده وویرېږي.

قران مجید بیا بیا په «تفکر» ټینګار کوي. تفکر یوه پروسه ده، یعنی د باور له یوه ټکي تر بل ټکي پورې د مختگ او عروج پروسه. تاسو باید د پوهې و تفکر په مرسته له پرون څخه نن او له نن څخه سبا ته مختگ وکړئ او د کایناتو، طبیعت، ژوند، ټولني، انسانانو او د انساني ژوند د شرایطو په اړه نویو پایلو ته ورسیرئ، له بده مرغه سیاسي کړای شوی دیني پور د سپېڅلي کتاب دغه مکرر حکم ته پام نه ساتي او له ټولني څخه د تفکر امکانات د دې لپاره ترورې، چې خلک د تفکر په وسیله هوښیار، ویني او روښانه نه شي، خپل حقونه ونه پېژني او بدلون و انقلاب ته لاره هواره نه کړي.

مونتنسکیو د روح القوانین په نهم فصل کې «د استبدادي حکومت اصول» تر سرلیک لاندې لیکي: «په استبدادي حکومت کې د دار وجود اساسي شرط دی، هلته تقوا لازمه نه ده او شرافت لرل خطرناک دي. په استبدادي دولت کې واکمن له ټولو هغو کسانو ډارېږي، چې ځان ته ارزښت قایل دي او کړلای شي انقلاب تولید کړي، په دې برخه کې هر جسارت ځپل کېږي او د حق غوښتنې تر ټولو کوشنی حس هم وژل کېږي.»

پوښتنه دا ده، چې څوک ځانته ارزښت قایل دی؟

ځواب څرګند دی: هغوی، چې خپل انساني حقونه پېژني او په ټولنه کې د خپلې سیاسي- شعوري ارادې پلي کول غواړي.

امیرحبيب الله خان په ۱۹۰۳ کې د حبیبی لیسې پرانیسته او د عصري علومو تدریس پیل شو، له دې سره د ویننیا او روښانتیا وړانګې خپری شوي. لومړی مشروطیت رامنځ ته شو او د خلکو په ګټه د قوانینو تصویب و غوښتل شو. د اصلاحاتو او سمون نهضت له حبیبی لیسې سر راپورته کړ. د مشروطه غوښتونکیو یوه غوښتنه دا وه، چې شاهي دې په ریاستي نظام بدله شي. امیرحبيب الله خان وډار شو او مشروطیت یې د توپ خولې ته وتاړه. حبیبی لیسې او د معارف نهضت له پامه وغورځېد، تر دې بریده، چې نایب السلطنه سردار نصرالله خان امیر ته وړاندیز وکړ، چې ټول معارف وتړي، ځکه: «له معارف څخه مشروطه رازیري او مشروطه د سلطان د شرعي واکمنی پر ضد ده!» خو د دې پر عکس، اعلیحضرت شاه امان الله چې غوښتل استبداد له منځ یوسي، لومړنی پیل یې له معارف څخه وکړ. ګني لیسې و ښوونځي یې جوړ کړل، اخبار یې خپور کړ، راډیو او د ویننیا نور وسایل یې راوړل. مترقي پاچا د ښځو په پوهنه ځانګړی ټینګار کاوه، د ښځو ښوونځي یې پرانیستل، ارشادالنسوان خپور شو او د لومړي ځل لپاره افغان نجوني د لوړو روغتیايي زدکړو لپاره بهر ته واستول شوي.

اماني واکمنی د خلکو له پوهېدو او پوهني نهویرېده. شاه امان الله پوهېده، چې لوستي او پوه خلک د ده د واکمنی ملاتړي دي، نه د وینمنان.

ټولي روښانه او ملي واکمنی هڅه کوي، خلک وپوهوي، له خپلو حقونو یې خبر کړي او خپلو ټولو قانونمنده حقونو ته د ورسېدو په مبارزه کې ورسره مرسته وکړي.

پوهاند عبدالحی حبیبی په خپل کتاب «جنبش مشروطیت» کې د ارواښاد عبدالهادي داوي په اړه د سردار محمد هاشم خان یوه جالبه خبره رانقل کړې ده، استاد حبیبی لیکلي:

«... پریشان (عبدالهادي داوي) ورو او سنجیده خبري کولي او اورېدونکي په تېره ځوانان یې په کراره تر اغېز لاندې راوستل، د محمدهاشم خان د کابینې په دوران کې بندي و، کله چې د صدارت مشاور سیداحمدخان کندهاري محمدهاشم خان ته وریاده کړه، چې که دغه بی ازاره سړي (داوي) ته له توپ او توپکو سره یوځای یوه منظمه فرقه ورکړل شي هم دی د چا په ضد دغه ځواک کارولای نه شي، نو ولی مو بندي کړی دی؟»

محمدهاشم ورته ويلي وو: تاسو دا سړی نه پېژنئ، له خپلې دغې ارامې و صالح څېرې سره یې هره خبره د توپ له ډزو ډېر اغېز لري.»

مستبدي واکمنی له لښکرو نه، بلکې د پوهانو له خبرو ویرېږي.

په افغانستان کې شل کاله معارف او له نړۍ سره ژوندیو اړیکو گڼ خلک له فکر کولو سره عادت کړي دي، لوستي او په علومو سنبال خلک فکر کوي او لاتراوسه د سانسور داسې دستګاه جوړه شوې نه ده، چې خلک دې له فکر کولو راوگرځولای شي. همدا کافي ده، چې خلک د خپلو حقونو، برخلیک، ژوند او د ژوند د شرایطو په اړه فکر وکړي. خلک اوس پوهیږي، چې پوهېدل او فکر کول گناه نه ده.

د بشري ټولني ځانگړنه همدا ده، چې فکر کوونکي انسانان بالاخره د خپل حالت د مثبت بدلون لپاره عمل هم کوي. پوهنه په انسانانو کې د فکر کولو او عملي پایلې ته د رسېدلو توان روزي. استبداد، حجر، بنسټپالنه او شاتګپالنه د پوهني په وړاندې داسې ده، لکه د لمر په وړاندې کنگل.

تاسو به پر گاليلو توبه وباسئ، خو لمر به د شمسي نظام منځی وي او زمکه به پرې راڅرخي. استبداد که زرکاله هم دوام وکړي، ځان پوهول انساني غریزه ده، دا غریزه به بالاخره ډارن انسانان هم د خپلو حقونو ترلاسه کولو لپاره عمل کولو ته اړ کړي او استبداد به راوپرځیږي. دا د تاریخ دود دی او دا دود بدلېدلای نه شي.

ویبښتیا، روښانتیا او بدلون

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ